

Nro. 20 és 21.

**A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY,
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.**

Indúlt Bétsből, Kedden December 19-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s .

A' Magyar Kurirnak folytatását, néhány hetekig tartott halgatása után, attól a' sziv szakadva várt, attól az áldott és igen örvendetes idő pontól kezdem, mellyben leg kegyelmesebb, 's leg jobb Fejedelmünk I. Ferentz Austriai Császár, és Magyar 's Cseh Országi Király Eö Felsege, a' múlt Sz. András Havának 27-ik napján dél után 4 órakor, ezen Császári Rezidentzia hiv lakosinak kebélekben, remenytelenül meg jelenni, 's annál fogva mindnyájunkat meg vigasztalni méltoztatott. Ha ezt az örvendetes történetet a' Magyar Kurir tisztelt Olvasóitól el titkolnám, Fels. Fejedelmem eránt hiv-

ségtelenséggel, a' ket Magyar Haza eránt hidegséggel, 's haládatlansággal viseltetnek.

Ezt a' minden tekintetben emlékezetes és igen örvendetes történetet, a' következendő környülműlások-előzték meg: Sz. András Havának 26-ik napján, dél előtt az ide való forma ruhás polgárságnak különbkülönféle osztályai, az arra rendelt helyekre öfzve gyűlvén, Stábális tiszteiknek vezérlések alatt, katona muzsika zengés közt, a' városou keresztül, az úgy nevezett Stuben kapun, a' Landstrasse nevezetu külső várasou, a' Sz. Marxer lineáig az ide béjövendő Cs. K. regularis Katonaságnak eleibe mentek, a' honnan következendő rendben jöttek vissza a' városba. Elsőben az ide való lovas polgárságnak egy osztálya lovaglott, ezt az első polgár regementnek granatiros osztálya, és ugyan ezen regementnek egy gyalog osztálya követték török muzsikával, utannok a' forma ruhás polgároknak all tiszteik, a' polgári artilléristák, a' sebes lövöknek, a' fegyveres akademikusoknak corpusai, 's végtére, a' 2-ik polgár regementnek granatéros és gyalog osztályai, hasonlóképen török muzsikával. Ezeket követték Herczeg Lichtenstein Moricz F. M. Lajtmánt vezérlése alatt a' Csász. Kir. seregek, melyeknek Gróf Wrbná Rudolf Cs. K. meg hatalmazott Commissarius Eö Excellentziája eleikbe lovaglott. Ezek a' Bécsbe béjött hadi seregek a' Hohenzollern könnyű szérü lovas Regementjének két osztályából, egy batteria lovas artilléristákból a' Herczeg Hefzen-Homburg Generál Major vezérlése alatt lévő gyalogságból, úgymint a' Bécsi kereskedő ifjakkból álló első batallionból Landwehrből, a' Staray magyar gyalog regementnek egy

batallionjából, és a' Hiller magyar gyalog regementjének két batallionnyából állottak, mellyek után, a' nevezett Hohenzollern K. Sz. lovas seregének két osztályai mentek, 's ezen bé jövő hadi rendjeit bé zárták. A' Stuben nevezetű kapunál Generál F. M. Lajtinánt Devaux fogadta el és vezette bé ezeket a' seregeket, 's a' posta, püspök, Stock am Eisen, Graben, Kohlmartt útzakon, és a' Csász. rezidentziának udvarán által vivén, a' vár, és Skotusók kapui közt lévő mezőségen, a' hol a' polgári katonaság is öszve gyült, meg állította, és minekutánna egymást meg közöntötték volna, a' külső városokba eleve készített kvártélyokba bészállítattak. Ezen tzeremonia alkalmatofságával a' belső és külső városoknak azon útzáik, mellyekenn ezek a' seregek által mentek, tömve voltak az azokat örvendezve néző és fogadó sokasággal, a' kik sok vi-vát kiáltásokkal harsogtatták a' levegő eget.

Ezen Csász. Rezidentzia lakosinak ízivek, az említett hadi seregeknek ide való bé jövetelken támadt örömmel még tellyesek vóltánsk, a' midön a' következő napon, úgymint Novemb. 27-ikén, délb. 12 órakor, a' következő rövid, és minden utzáknak szegeletin, 's közönséges piatzokon kiragasztott hiradás által ujabb, rendkívül való és reménytelen öröm borította el őket: „Mivel, úgymond, az alább irt, épen most, egy kurir által, azt a' minden hiv jobbágyra nézve örvendetes hirt vette, hogy Eö Felsége, a' mi igen szeretett urunk és atyánk, ma, dél után közükbe vissza jön: arra való nézve el nem múlathatom erről az örvendetes történetről a' Publicumot eleve tudósítani. — Gróf

W r b n a R u d o l f , C s á s z . K i r . A u s t r i a i m e g h a -
talmazott Udvari Commissarius.

Még ki sem terjedt jól ez hír, midön már a^o belső városnak minden útzai tömve voltak az ő Cs. Kir. Felségét szemlélni kívánó néppel. Dél után 4 órakor az örvendező sokaságnak hallható szöval való öröme a' közönségesen szeretett ualkodó Fejedelem szerentsés meg érkezésének nyilván való jele volt. Azt a' hintót, mellyben Eö Cs. Kir. Felsége ült, olly nagy sokaság vette körül, hogy allig férkezhetett bé a' Csász. rezidentzia udvarába, mellyben sok ezer ember gyüllött öszve az Eö Felsége szemlelésére, és a' midön hintájából kiszállott volna, sok ezer örvendező vivat kiáltások közt öibe vitetett bé lakó szobájába. Ennek az örvendezes dolognak hire villám módjára ki terjedvén a' lakosok közt, fél, vagy leg későbbben egy óra múltán mind a' belső mind a' külső, még a' leg távolább lévő városokban is ki voltak a' házaknak ablakai világositva, nem tsak az Eö Felsége szerentsés haza jövedele napján, hanem a' következett két napnak estéin és ejtzakain is, és az egész éjel meg nem szüntek az ő kedves Fejedelmeket igaz szivből szerető Bécsi lakosoknak öröm kiáltásaik. Az első éjel Eö Felsége egy kinyilt hintóba ülven, minden testörzök nélkül, magánosan, a' város útzait bé járni, és a' megvilágositást meg szemlélni méltoztatott, 's annál fogva mindazoknak sziveiket, a' kik Eö Felségének látásához szerentséjek lehetett, ki beszélhetetlen örömmel töltötte bé.

A következett nap nyugodalom napja volt, hanem Novemb. 29-ik napján, del előtt 11 órakor; Eö Csász. Kir. Felsége, a' jelenvaló udvari tilztek.

től, uraságtól, az annakelőtte harmad nappal ide bé jött regularis katonaságtól, és a' forma ruhás polgároktól kísértetvén, a' Sz. István templomába ment, 's ott a' közönséges Te Deum laudamus on jelen volt, a' melly alatt, a' Kohlmárkt, 's a' Graben nevezetű utcákban, és a' Sz. István templom piatzán fegyverbe állott katonaság két szálvét adott. Az áhetatofság elvégződése után Eö Csász. Kir. Felsége, és a' vele volt uraságok, udvari és hadi tiszték paripákra tilvén a' katonaságnak sorai közt és a' néző sokaság örvendező kiáltásaik alatt, a' Graben és Kohlmarkt utcákon a' Csász. rezidentziába visszamentek. Estére minden belső és külső városokbéli teátrumokba ingyen való bé menetel engedtetett. — De mindezekkel sem elégedett meg Eö Csász. Kir. Felsége, hanem hogy ezen öröme napja annál közönségebb legyen, olly parantsolatot méltóztatott ki adni, hogy minden katona ispotályokban lévő beteg és sebes katonáknak, minden nemzetbéli különbség nélkül, fejenként két forint adattásék, és hogy a' városbéli szükölködő szegények közt Száz ezer Forint osztattásék ki. — Novemb. 28-ik és 29-ik napjain, mind a' két udvari teátrumban meg jelenni méltóztatott Eö Felsége, és mind a' kettőben örvendő Vivat kiáltásokkal, 's kéz tapsolásokkal fogadtatott az azokban öszve gyült nézőktől.

Melly nagy öröme lett légyen a' Bécsi lakosoknak közönségefsen, 's különöfsen a' polgárságnak az Austriai Cs. K. hadi népnek ide lett bé jövetelén, mennyire igyekeztenek legyen ök a' katonasággal való jó egyetértést fenn tartani, meg erőstíteni, 's egyszersmind, a' be jött katonaságnak nyugodalmat és örömet izerezni, a' következőkből

nyilván ki tették. — Azok a' külső városokbéli házi gazdák, a' kikhez a' bé jött katonák kvártélyokra bé szállitattak, örököben mindent el követtek, a' mi hazafi társaiknak megelekedésekre szolgált, elegendő ételt italt raktak fel asztalaikra, igen nyajafsán bántak és társalkodtak velek, 's annál fogva is kívánták leg kedvesebb Fejedelmekhez való tántorithatatlan hívségeket, 's vitéz barátikhoz való szereteteket kinyilatkoztatni. — Ezen kívül a' Bécsi Magistratus minden köz embernek egy itze bort, 's egy forintot, a' Strázsamestereknek fejenként három, a' káplároknak két forintot ajándékozott, a' tiszti kart pedig a' következő napon az Apolló szálajában, számos minden kar- és rendbéli fzemélyeknek jelenlétekben gazdagon meg vendéglette, és a' jelenvólt vendégek azon örvendetes napnak meg ditsőítésében szinte ugyan vetélkedtek egymással. — Végtere, hogy azt is el ne halgassuk, azon a' napon, mellyen a' fent említett Cs. Kir. Katonáság ezen rezidentziába bé rukkolt, és a' fő posztokat, avagy strázsahelyeket a' fegyveres polgarságtól által vette, a' strázsákon vólt polgári katonáságnak tisztyei, a' fel váltó regularis katonáknak tisztyeiket meg vendéglették, 's a' köz embereket megajándékozták. — Egy szóval, Sz. András Havának végső napjai, a' leg kegyelmesebb Fejedelem eránt való igaz szivűségnek, bátár nélkül való szeretetnek, és fedhetetlen hívségnek, 's hajlandóságnak nyilván való tanúbizonysági vóltak. — Az ő Csász. Kir. Felsége szerentsés haza jövetelének első szempillantataiban, a' forma ruhás polgarságnak nagyobb része a' Csász. vár tagas piatzán lobogó zászlókkal és zengelező táborig muzsikával paradéba ál-

lott; különösen Bécs városának Magistratusa fő és alpolgármesterei, a' kik az Eö Felsége haza jövetelét a' Stuben kapusál várták, mindjárt Eö Felsége eleibe botsátattak, és igen kegyelmesen vétettek leg kegyelmesebb Fejedelmektől.

E' folyó Karátsony Havának 4-ik napján, Eö Felsége innen Posonyba utazott, 's oda, dél után 2 órakor szerentséfsen el is érkezett, oly feltétellel lévén, hogy onnan Budára mennyen; de mivel a' korona Herczeg Ferdinánd Eö Csász. Kir. Fő Herczagsége, Budán veres himlőbe (Morbilli) esett, oda leendő utazását továbbra halasztván, onnan, a' múlt tsötörtökön, dél után két órakor, ide ismét vissza-jött.

Magyar Ország.

A' Budáról jött tudósítások ízerént a' Magyar Sz. Korona, ez a' Királyok és Nemzet közt való költsönös ízeretetnek és ízeros egyességnék tsalhatatlan záloga, melly a' múlt nyáron, Sz. Iván Havának közepén, az akkori kétséges kimeneteli környülállások azt kívánván, nagyobb bátorságnak okáért Egerbe vitetett vala, onnan, a' múlt Sz. Andás Havának 4 ik napján, esteli 9 órakor, az első Korona őrzöknek, Mélt. L. B. Miháldi Splényi Mihály Eö Excellenciájának gondviselése alatt oda, t. i. Budára vissza vitetett, és a' Kir. várban szokott helyére le tétetvén a' rendes Korona őrzöknek gondviselésekre bízott.

Eö Csász. és Apostoli Kir. Felsége, a' múlt Mindszent Havának 24 ik napján Tatai fő hadi izalásáról következő tábori parantsolatot adott ki, 's tétetett közönségesse:

„Én a' háborút elvégeztem, hogy népeimnek a' békességnek áldásait vissza adhassam, és az ő boldogságokat, a' kétséges kimenetelű történeteknek bizonytalanságára ne támaszom. Ők minden veszedelemekben megmutatták az ő hűséget, és így azt a' kötelet, melly a' Fejedelmet a' jó néppel egytívé kaptosollya, öfzve kötötték. Az én ármádiámat, mellynek tetteiről mindenkor belső megilletődéssel fogok emlékezni, királyi székem istapjának, és alattvalóim jövődöbéli nyugodalmok óltalmának és zálogának lenni tartom. Ez az ármádia a' három utolsó véres ütközetben e' világ tiszteletét és tsudalkozását megnyerte. Személyemhez való tántorithatatlan ragaszkodásának és hűségének számlálhatatlan próbái legnagyobb jutadnak annak az én szereztemre, 's háladatosságomra.

Annak boldogításása, annak megkülönböztetése tovább is legfőbb gondom lesz. Hogy mind-egyiknek érdemeit szívem kívánsága szerezte meg jutalmaztassam, most, midőn minden hozzájuk tartozandóknak boldogságok szinte úgy szívemben fekszik, lehetetlen: mindazáltal az én vitéz hadi seregem, háladatosságomnak 's megelégedésemnek legfőbb tanúbizonyosságát, mélyet most annak adhatok, abban találhattya, hogy az eddig való felemeltetésen, 's a' közlegénységnek adott kedveskedésen kívül azt rendeltem, hogy a' hadi seregeknek minden Ofztályainál bizonyos számú Therézia vitézi Rendkeresztjei, és bizonyos ajándékokkal öfzvekötött arany vagy ezüst érdempénzek osztassanak ki. Egyfzersmind azt rendelem, hogy a' Rendnek gyűlekezete, és az Erdempénzek Commissioja tartassék, mellyben kikí, ha különös vitéz tettei ál-

tal magának érdemeket szerzett, jussait fogamatosan előadhassa. Mindennek szoros igazság fog tétetödni.“

„Most hát a' békesség az armádiát a' táborozásból vissza vezeti. Bizodalommal várom, hogy a' valóságos vitézséggel öfzve kaptsolt jó rendtartásnak, a' hazai szeretethnek, a' polgárokkal való egyességnek lelke, melly azt eddig is elevenitette, benne tovább is meg marad, hogy a' maga betsének jól keresett érzése benne el nem alufzik, és minden előjárói velem együtt azon tzelra fognak törekedni, hogy a' jó rendtartásnak lelkét, és a' belső alkotmányt fenn tarthassák, mellyek egyedül állandó nyugodalmat, 's izomfzedink előtt való tekintetet szerezhethnek minékünk. K ö l t T a t á b a n, M i n d s z e n t H a v á n a k 24-i k n a p j á n, 1809 i k e f z t e n d ő b e n.

F E R E N T Z.

Budán a' múlt Mindszent Havának 30-ikán, a' várbeli Plébania templomában a' békesség helyre állításáért buzgó háladó isteni tizftelet tartatott, mellyen az ott és Pesten lévő polgári 's hadi fő tiztségeken kívül, a' Fels. Csász. Kir. udvar, nevezetessen, Antal, Rajner, Lajos, és Rudolf Csász. fő herczegek is jelen vóltanak. Sz. Miset Méltos. Püs-pök, és a' Fels. Kir. Udvari Magyar Cancellárian, az egyházi ügyekben Referendárius Ur Eö Nagysága mondott, melly alatt 12 ágyu három versben dur-gott, és a' Weidenfeld Magyar gyalog Regiment-jének egy századja a' vár piatzán szalvét adott.

K a t o n a E l ö m e n e t e l e k.

A' mit Eö Csász. Királyi Felsége Tatai fő hadi izállásán, Mindszent Havának 14-ikén kiadott tá-

bori Parantsolatjában, hiv és vitéz hadi seregeinek igirni méltóztatott, azt már némellyekre nézve bé is tellyesítette, a' mennyiben néhány megkülönböztetett érdemű hadi tiszteket Trézia vitézi Rendjének tagjaivá tett, több all tiszteket és köz legényeket pedig érdem pénzel, és szép summával meg ajándékozott.

I. M. Trézia vitézi Rendjének kis kereszttével a' következő tiszteket ajándékozta meg, ugyanint: az első Corpusnál Stutterheim Károly General Majort; Bienefeld Kapitányt a' Kollovrath gyalog Regimentjénél. A' második Corpusnál: Koller General Majort; Rousseau Oberstert a' pattantyus seregnél. A' harmadik Corpusnál: Kuppler Obristlajtnantot; Fleischer Obristlajtnantot a' General Kvartély Stábnál. A' negyedik Corpusnál: Fröhlich Gen. Majort; Fölseisz Oberstert a' Károly Fő Herczeg gyalog Regimentjénél. Az ötödik Corpusnál: Gróf Knebelsberg Gen. Majort; Gróf Hardegg Henrik Oberstert a' Károly fő Herczeg Uhlanus Regimentjénél; Esollich Oberstert a' General Kvartély Meister Stábnál; Fasching Oberstert a' 4 ik artilleria Regimentnél. A' hetedik Corpustól: Schmelzern General Majort. A' 8-ik és kilentzedik Corpusoktól. Czivich Oberstert az Ogulini seregnél; Garamb Oberstert a' Jósef hufzár Regimentjénél, Volkmann Oberstert a' Jellachich János gyalog Regimentjénél; Gr. Kinszky Fő Strázsamestert a' General Kvartiermeister Stábnál.

II. Arany érdem pénzel, és 1000 forintokkal jutalmaztattak meg: Strázsamester Verner az Erbach gyalog Seregnél; Schneider Leo-

pold az első ágyuzó seregnél; Zillak György a Kienmayer Hufzárjainál; Csontos Imre a Radeczky Hufzárjai között, Heinrich János a második ágyuzó seregnél.

III. Ezüst érdempénzt, 's 200 forintot nyertek, az első Corpusnál: Hoffmann Filep Strázsamester a Kollovrath gyalog Rgnél; Lindemér György a Mitrowky Antal gyalog Rgből; Völlner Farkas Káplár az Argenteau Gy. Rgből; Kochta János közlegény a Klénau könnyű sizerű lovas seregnél; Schreiber Ferencz fő tüzelő mester az ostromló seregnél. — A második Corpusnál: Musinszky Tamás közlegény a Zach gyal. Rgből; Wolff József a d'Aspreéből; Pflüger József Strázsamester a Rohanéból; Lauer Mihály fő vadász a 8. ik vadász seregből; Vienne József Káplár a Vincent könnyű sizerű seregeből. — A 3. ik Corpusnál: Strázsamester Delvalder a Rosenberg k. sz. lovassaitól, Gattalicza Strázsamester a Varasdi legióból, Buckenthal Mihály a Splényi Gy. Rgből; Fellner Ferencz a Benyowkiéből, Schirek Káplár a Rosenberg k. sz. lovasai között. — A 8. ik és 9. ik Corpusnál: Strázsamester Lokcsánfzky Ferdinánd a Radeczky hufzár seregeből, Gesztesi Ferencz és Lofzkics János közemberek a Ferency Károly Fő Herczeg gyalog Rgből; Káplár Takács István az Eszterháziéből; Strázsamester Szuchich János a Körösi véghelyi Seregből; Strázsamester Stjasni János a Hohenloe dragonyos seregeből; Strázsamester Barotha Miklós a Banátusi első regementből; Strázsamester Leon a Hohenloe dra-

gonyós seregéből; Feyl Antal pattantyus az es-tromló seregéből; Strázsamester Maroker János a' József Fő Herczeg hufzárjai között.

A' többit máffzor.

Eö Cs. K. Felségenek, az armadiához October 24-ik napján küldött parantsolatjának végén azt méltóztatott Eö Felsége igirni, hogy a' több Corpusokbéli vitézeknek meg jutalmaztatásokat magának tartya. — A' több Generálisoknak, és fő tiszteknek meg jutalmaztatások végett, a' jövő Bóldog Asszony Havának 15 ik napján, itt Bécsben, a' vitézi Rend gyülekezete, és az érdempénz ki osztásának Commisziója fog tartatódni, melly az armadiához küldött Fels. parantsolatban ki is hirdettetett. Az elsőbb, t. i. a' Rend gyülekezete a' Herczeg Lichtenstein, az utólsóbb pedig a' Herczeg Hohenzollern előülések alatt fognak tartatni.

Orosz Birodalom.

A' Pétersburgi Császári, és Stockholmi Kir. udvarok közt kötött békecséges meg egyyezés a' Pétersburgi udvari újság levelekben következendő módon adattatott ki:

„Mi I. Sándor Isten kegyelméből az egész Orosz Birodalomnak, Moskaunak, Kiewnek, Wladimirnek, Nowogradnak Császárja és uralkodója, Kasannak, Astrachannak, Sibiriának, a' Tauriai Chersonnak Czárja s. a. t. (Itt az egész titulusa le iratik) jelenvaló irásunk által ki hirdetjük, hogy mi és a' Svécziai Király Eö Felsége közt meg egyyezésből, a' mi meghatalmazott, és Friedrichshammban öfzve gyült meg hatalmazott minsterjeinknek esz-közlések által békecséges meg egyyezésre léptünk;

azt meg állapítottuk, és kezünk aláírásával meg is erősítettük, mellynek foglalatja fzőrül fzőra a következőkből áll:

„A' leg fzentebb és elofzolhatatlan Sz. Háromságnak nevében. Az Orosz Császár, és Svécziai Király Eö Felségek egyenlő kivanságtól lelkesítettvén az eránt, hogy a' háborúnak fzerentsétlenségét a' békeféségnek hafznai kövessék, és az Eö Felségek Statusaik közt való egyesítéség és jó egyetértés ismét helyre állitafsék, meghatalmazotjainkat ki nevezték, úgymint: Orosz Császár Eö Felsége Gróf Romanzoff Miklós Urat, maga titkos Tanátsofsát, a' Státus Tanáts tagját, a' külső dolgokra és a' kereskedésre ügyelő miniszerjét, Tanatsósát, valóságos Kormornyikját, a' Sz. András, és a' Sz. Newfzky Sándor Rendjének vitézét, a' Sz. Wladimir és Sz. Anna vitéz Rendjeinek nagy kereztes és első rendbéli tagját, a' Franczia érdem legionak, és a' Pruffziai Királyi fekete 's veres sas rendjeinek, és a' Hollandiai Eggyefség Rendjének vitéz tagját, e' mellett Alopaeus David urat, maga valóságos Komornyikját, a' Sz. Wladimir Rendjének második rendbéli, és a' Sz. Anna vitézi Rendjének első rendbéli nagy kereztes tagját; a' Svécziai Király Eö Felsége pedig Baro Curt Lajos Bogislas Stedingk Kristófot, Svéczia Országának egyik Magnását, az Eö Kir. Felsége armadiajánál gyalogság Generálisát, vitézi Rendjeinek Commendatorat, a' Gustav Wasa Rendjének (Ensi-ferorum); a' Sz. András, a' Newfzky Sándor, és a' Sz. Anna vitéz Rend, első rendbéli vitézét, 's vele együtt Skjöldebrand András Fridrik Oberster Urat, a' Wasa Rendjének Commendatorat,

a' kik meghatalmazó és jó 's illendő formában kiké-
szült leveleiket, egy mással feltserélvén, a' követ-
kezendő tzikelyekben egyeztének meg:

1. Tzik. Békefég, baratság és jó egyetér-
tés legyen a' Fels. Orosz Császár és Svécziái Király
közt jövendőben. A' Fels. meg egyező részek a'
leg nagyobb figyelmetességgel lesznek az eránt, hogy
az Eö Felségek Statusaik és jobbágyaik között tökel-
létes égefég legyen, és ezek, mindeneket szorgal-
matossan el fognak távoztatni, a' mi jövendőben a'
szerentséssen helyre állítatott egyefégnek kárara
lehetne.

2. Tzik. Mivel Eö Felsége az Orosz Császár
változhatatlanúl eltökélette azt magában, hogy a'
maga hasznát szövetségeseinek hasznától el nem vá-
lasztja, és mivel a' Svécziái Király Eö Felsége,
a' békefégnek jótéteményeit, maga jobbágyinak ja-
vokra, nagy mértékben kiterjeszteni kívánja: arra
való nézve azt igiri, 's arra kötelezi magát közön-
ségesen, hogy semmit el nem mellöz abból, a' mi
maga részéről a' Frantzia Császár 's Olasz Országi
Király, és a' Dániai 's Norvégiai Király Eö Felsé-
gek között leendő békefégnek mennél előbb leendő
eszközlésére szolgálhat.

3. Tzik. Eö Svécziái, Kir. Felsége azt igiri,
hogy a' Fels. Orosz Császár szövetséges társaival le-
endő békefégnek eszközlése végett a' száraz Európa
alkotmányát bizonyos meghatározások mellett elfo-
gadja, mellyek azokban a' békeféges alkudozások-
ban, a' mellyek Svéczia, Franczia és Dánia Orszá-
gok között lenni fognak, különösen meghatározat-
nak. — Azonközben arra kötelezi magát a' Fels.
Svédziái Király, hogy a' jelenvaló békeféges alku-

dozás ratificatiójának, az az, meg erősítésének feltserelése után meg fogja parantsolni, hogy Svéczia Országának minden kikötőhelyei a' N. Britanniai hadakozó és kereskedő hajók előtt bézaroltasának, kivévén azon sónak és colonialis terméseknek bévitelüket, a' mellyek a' Svécziai lakosoknak elkerülhetetlenül szükségesek. A' Fels. Orosz Császár maga részéről előre azt igiri, hogy azokat a' meghatározásokat, a' mellyeket az ő Felsege szövetséges baráti, a' kereskedésre, és hajóközásra nézve Svéczia Ország javára szükségeseknek itilnek, igazságosoknak és illendőknek lenni esmérni fogja.

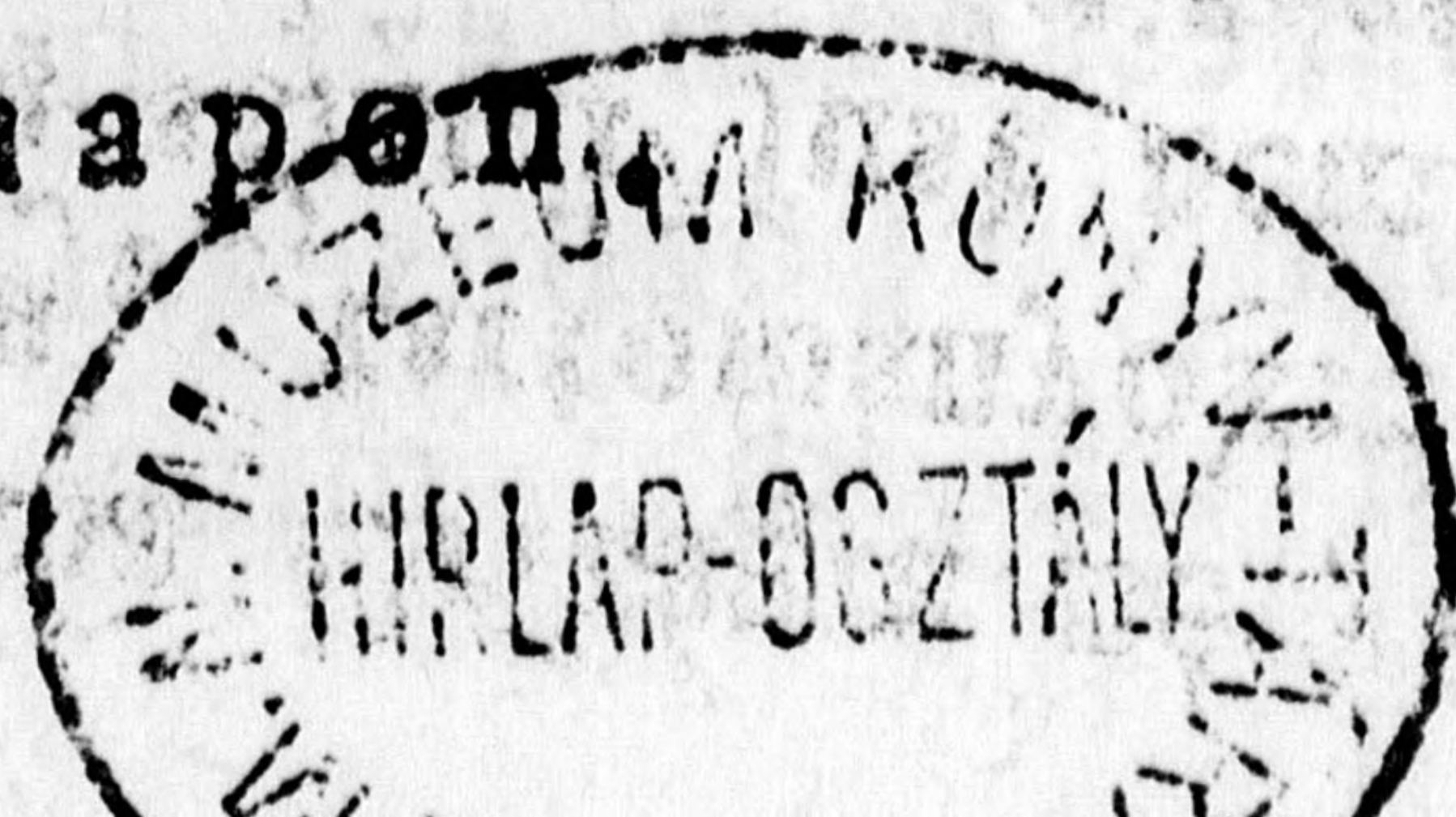
4. T z i k. A' Fels. Svécziai Király mind magára, mind a' Svécziai Királyi szék örökösire nézve, örökre 's meg másolhatatlanul le mond azokhoz, az alább nevezendő tartományokhoz való jussairól, és szántásairól, a' mellyeket a' Fels. Orosz Császár maga fegyverével Svéczia Orzágtól, a' jelenvaló háborúban el foglalt, úgymint: a' Kymmenegardi, Nylandi, Tavastehusi, Abói és Biörnebergi helytartóságokról, az Alandi szigetekről, Sovolaxról, Carelienről, Wazaról, Uleaborgról, és Bothniának napnyugoti részéről egész a' Toraeai folyóvizig, a' mint ez az alább következő tzikkelyben, a' határokon túl meg fog határozatni. — Azok a' helytartóságok minden lakosaikkal, városaikkal, kikötőhelyeikkel, váraikkal, faluikkal és szigeteikkel, nem különben minden azokhoz tartozó javaikkal, júsuaikkal 's hasznaikkal együtt az Orosz Birodalomnak tökelletesen által engedtetnek, 's abba bé iktattatnak. Következésképen azt igiri, 's arra kötelezi magát szorosán és közönségesen Eő Svécziai Kir. Felsege, mind magára, mind az utanna követke-

zökre, és az egész Svéczia Országára nézve, hogy a' nevezett helytartóságra, tartományokra, fzigetekre és kerületekre soha semmi just nem fog tartani, a' mellyeknek lakosaik, az említett lemondásnak ereje mellett, a' meg hódolás, és azon esküvéssel való hiveség alól felszabadittatnak, a' mellyel a' Svécziai koronának ekkorig tartoztak.

Frantzia Birodalom.

A' 17-ik Novemberi Párisi tudósítások szerént, az előtt való napon, délben, Kir. székibe ülven a' Frantzia Császár, és a' Csász. Házból való printzektől, ministerektől, és fő hivatalbéli személyektől körül vétetvén, a' Római és Toskánai deputatusokat audientziára maga eleibe botsátotta. Az elsőbb rendbelieknek Herczeg Braschi vólt a' szószollójok, a' ki következő beszédet tartott: „Az időnek legtöbb viszontagsági közt is nagynak lenni érzi magát e' világnak régi fővárosa arra, hogy az ő új Fejedelmének kegyelmes tekintetére érdemes legyen. Azon levegőtől tápláltatván, mellyet hajdan a' Scipiók, Camillusok, és Caesarok bészivtak, sok száz régi emlékeztető dolgokkal körül vétettek, még most is érzi azon nagyságot, a' mellyre újobban emeltetni törekedik. A' Felséged védelmező szárnyai alatt, Róma városa, minden ellenséges meg támadások ellen bátorságban van. —

Az erre adott feleletet a' jövő posta napon

D. D. S.